

L'abecedare di pensér

*Quando 'ndò dét in césa a l'Oratòre,
fò 'l sègn de crus co l'aqua benedèta;
ma i pensér i me spèta
lé press al banch e - gna a proebìga - i parla.
Cicerù i è i pensér quando i comènsa
la balada del tép, quando i desquarcia,
de sòta 'l vèl, i dé, i stagiù, i endömie,
quase ü tentà, a pödil, la còntra-marcia.
Denante ai öcc, compàgn d'öna "pelicola",
i agn i desfila fò la nostalgéa:
chèl momènt de marvéa
che l'fa tat söspirà la primaéra.
M'è egnit de piàns, ma söbet l'è passada.
Mèi vighen vüt, che gna löcià miséria
söl crusàl de la strada.
Quando 'ndò dét in césa a l'Oratòre,
tròe dét la mé zoentü, e l'abecedare
di pensér, prèss al banch genöfletòre.*

Francitus

28 settembre 1999